

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
Управління Служби безпеки України в Чернівецькій області

Слідчий відділ
вул. Шевченка, 1-А, м. Чернівці, 58001, тел. (0372) 52-43-15
www.ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001786

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

м. Чернівці

26 вересня 2024 року

Старший слідчий в ОВС 1-го відділення слідчого відділу Управління СБ України в Чернівецькій області Гризунов Геннадій Володимирович, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні № 2202326000000197 від 10.08.2023 та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 258-3, ч. 1 ст. 111, ч. 2 ст. 111 та ч. 7 ст. 111-1 КК України, відповідно до ст. ст. 40, 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

ТОКАРЄВА ВОЛОДИМИРА ОЛЕГОВИЧА,
10.09.1988 року народження, уродженця
м. Донецьк, місце реєстрації: м. Донецьк, вул.
Жарикова, 3, кв. 19, останнє місце проживання:
м. Донецьк, вул. Разенкова, 15, кв. 4,
громадянина України,

про те, що відповідно до п. 3 ч. 1 ст. 276 КПК України, зібрано достатньо доказів для повідомлення йому підозри:

- в участі у терористичній організації, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого **ч. 1 ст. 258-3 КК України;**

- у державній зраді, а саме діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, шляхом надання іноземній державі та її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого **ч. 1 ст. 111 КК України;**

- у державній зраді, а саме діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, шляхом переходу на бік ворога в період збройного конфлікту, вчиненому в умовах воєнного стану, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого **ч. 2 ст. 111 КК України;**

- у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні злочину, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

Фактичні обставини кримінальних правопорушень, у вчиненні яких підозрюється Токарєв О.В.

07.04.2014 на території Донецької області України створено терористичну організацію «Донецька народна республіка», у складі якої створені незаконні озброєні підрозділи. Координація діяльності цієї терористичної організації, як і її фінансове, матеріальне забезпечення, у тому числі зброєю, боєприпасами, військовою технікою, здійснюється невстановленими на цей час представниками влади та ЗС РФ. Кінцевою метою створення та діяльності зазначеної терористичної організації, відповідно до злочинного плану, є повалення існуючого конституційного ладу та зміна меж території та державного кордону України шляхом незаконного створення псевдодержавного утворення в межах Донецької області, так званої «Донецької народної республіки» (далі – «ДНР»).

На виконання плану функціонування терористичної організації «ДНР» до її діяльності залучено значну кількість громадян України, РФ та інших держав із числа радикально налаштованих громадян, зокрема колишніх та діючих військовослужбовців, співробітників правоохоронних органів, представників іноземних громадських організацій.

Упродовж квітня 2014 року, з метою реалізації злочинного плану, спрямованого на порушення територіальної цілісності України та зміну меж її території, вищевказаною терористичною організацією здійснено захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури на території Донецької області, у тому числі збройні напади на військові частини Збройних Сил України, які дислоковані в цій області.

Указана терористична організація має: конкретних лідерів, які підтримують між собою тісні взаємозв'язки; чітку ієрархію та структуру, яка складається з політичного та силового блоків, керівники та учасники яких підпорядковуються лідерам організацій; а також розподіл функцій між її учасниками, на яких покладені відповідні обов'язки згідно з єдиним планом спільних злочинних дій.

Одним із основних завдань учасників вказаної терористичної організації є зміна меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, вплив на прийняття рішень, вчинення та не вчинення дій органами державної влади України, шляхом застосування зброї, вчинення вибухів, підпалів та інших дій, які створюють небезпеку для життя та здоров'я людини, заподіяння значної майнової шкоди та настання інших тяжких наслідків.

Таким чином «ДНР» є стійким об'єднанням з невизначеної кількості осіб (більше трьох), яка створена з метою здійснення терористичної діяльності, у межах якої здійснено розподіл функцій, встановлено правила поведінки, обов'язкові для цих осіб під час підготовки і вчинення терористичних актів, а тому, у відповідності до ст. 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом», вона є терористичною організацією.

За поданням керівника Антитерористичного центру при Службі безпеки України, 13.04.2014 погодженим із Головою Служби безпеки України, на території Донецької і Луганської областей розпочато проведення антитерористичної операції.

Через посилення сепаратистських виступів та захоплення державних установ на сході України, виконуючий обов'язки Президента України Указом від 14.04.2014 № 405/2014 затвердив рішення Ради національної безпеки і оборони України від 13.04.2014 «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України» та Україною розпочато на території Донецької та Луганської областей широкомасштабну антитерористичну операцію із залученням Збройних Сил України та інших військових формувань.

Факт створення «ДНР» за підтримки та під контролем Російської Федерації визнано Резолюцією ПАРЄ від 12.10.2016. При цьому, в Резолюції зазначено, що «ДНР» та всі її «установи» не мають будь-якої легітимності у відповідності з українським або міжнародним правом.

Достовірно усвідомлюючи всі наведені вище обставини, громадянин України Токарев Володимир Олегович, 17 березня 2016 року, перебуваючи в тимчасово окупованому місті Донецьк, за власною ініціативою, діючи умисно, підтримуючи ідеологічні погляди «ДНР», вступив до терористичної організації «Донецька народна республіка» на посаду слідчого слідчого відділу Донецького головного управління незаконного збройного формування «Міністерство внутрішніх справ».

В подальшому Токарев В.О. у незаконному збройному формуванні «Міністерство внутрішніх справ» обіймав такі посади: з 03 червня 2016 року по 12 серпня 2016 року – посаду старшого слідчого слідчої частини слідчого управління; з 12 серпня 2016 року по 05 лютого 2020 року – посаду старшого по особливо важливих справах слідчої частини слідчого управління; з 05 лютого 2020 року по 24 лютого 2022 року – посаду слідчого по особливо важливих справах управління боротьби з організованою злочинністю.

Обіймаючи вказані слідчі посади міністерства внутрішніх справ у ієрархії терористичної організації ДНР, відповідно до відведеної йому ролі у плані спільних злочинних дій, Токарев В.О. своїми умисними діями забезпечував установлення терористичною організацією «ДНР» порядок поведінки громадян, які працювали та проживали на тимчасово окупованій території Донецької області, забезпечуючи терористичну діяльність та отримувач за свою протиправну діяльність грошову винагороду від організаторів терористичної організації.

При цьому Токарев В.О. усвідомлював, що терористична організація, учасником підрозділу якої він є, діє на території України незаконно та що її учасники застосовують зброю, вчиняють терористичні акти, захоплення будівель органів державної влади та місцевого самоврядування, вбивства людей, вибухи, підпали та інші дії, які створюють небезпеку для життя та здоров'я людей, завдають значної майнової шкоди та призводять до настання інших тяжких наслідків, з метою порушення громадської безпеки, залякування населення, провокації воєнного конфлікту, міжнародного ускладнення та впливу на прийняття рішень органами державної влади, місцевого самоврядування, а також чинять збройний опір, незаконну протидію та перешкоджають виконанню службових обов'язків співробітниками правоохоронних органів України й військовослужбовцями Збройних сил України, задіяними у проведенні антитерористичної операції та операції об'єднаних сил.

В результаті діяльності терористичної організації «ДНР» на території Донецької області було спричинено масову загибель людей, а також зруйновано та пошкоджено велику кількість адміністративних та приватних будівель і споруд, викрадено майно фізичних та юридичних осіб в особливо великому розмірі, таким чином умисні дії членів терористичної організації призвели до тяжких фізичних та моральних страждань значної частини населення України.

Таким чином, Токарєв Володимир Олегович підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України – участь у терористичній організації.

Крім цього, громадянин України, з 15 серпня 2005 року по 22 січня 2015 року співробітник органів внутрішніх справ України Токарєв Володимир Олегович, діючи умисно, 17 березня 2016 року добровільно увійшов до складу незаконного збройного формування «Міністерство внутрішніх справ» терористичної організації Донецька народна республіка», яку утворено 07.04.2014 у м. Донецьку Російською Федерацією, одним із основних завдань якої є зміна меж території та державного кордону України в спосіб, що суперечить порядку, встановленому Конституцією України.

Токарєву В.О. було достовірно відомо, що незаконне збройне формування «Міністерство внутрішніх справ ДНР» здійснювало свою підривно діяльність в інтересах та за сприяння Російської Федерації з метою нанесення шкоди суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України з метою недопущення української влади на тимчасово окуповану територію Донецької області та подальшої анексії всієї території Донецької області РФ.

В складі даного незаконного збройного формування «ДНР» Токарєв В.О. в період з 17 березня 2016 року по 24 лютого 2022 року, перебуваючи на тимчасово окупованій території Донецької області, обіймаючи посади слідчого здійснював підривно діяльність на користь Російської Федерації на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, внаслідок якої державою-агресором було окуповано частину території Донецької області.

З сумління виконання даної підривної діяльності Токарєв В.О. неодноразово підвищувався в посаді та був нагороджений нагородами терористичної організації «ДНР», а саме: «За відмінність у службі» I, II та III та отримав звання «майор поліції МВС ДНР».

Таким чином, Токарєв Володимир Олегович підозрюється у державній зраді, а саме діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, шляхом надання іноземній державі та її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України.

Крім цього, 24.02.2022 Російською Федерацією здійснено повномасштабне військове вторгнення на територію України, у зв'язку із чим розпочато ведення агресивної війни проти України та захоплення її території, в тому числі Донецької області, більшу частину якої було окуповано.

Указом Президента України від 24 лютого 2022 року № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні» в Україні введено воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб, який продовжено до теперішнього часу відповідними Указами Президента України, затвердженими відповідними Законами Верховної Ради України.

Достовірно усвідомлюючи всі наведені вище обставини, громадянин України Токарєв Володимир Олегович, перебуваючи 24 лютого 2024 року на тимчасово окупованій території Донецької області під російською окупацією, усвідомлюючи

здійснення відкритої російської агресії, метою якої є повалення конституційного ладу та захоплення території України, добровільно увійшов до складу бойового підрозділу незаконного збройного формування «Міністерства внутрішніх справ ДНР», у складі якого був задіяний державою-агресором у так званій «спеціальній військовій операції по звільненню території Донбасу», а саме здійснював діяльність по анексії всієї території Донецької області на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, а саме: незаконно затримував та допитував із застосуваннями заходів фізичного та психічного впливу полонених військовослужбовців і правоохоронців сил оборони України, здійснював їх незаконне позбавлення волі та кримінальне переслідування, а також здійснював залякування мешканців Донецької області, також вчиняв інші протиправні дії стосовно громадян України на тимчасово окупованій території Донецької області.

За виконання цієї злочинної діяльності у складі незаконного збройного формування «Міністерства внутрішніх справ ДНР» з анексії всієї території Донецької області державою-агресором, Токарев В.О. указом № 1028 від 29.09.2022 так званого голови ДНР Пушиліна Д.В. був нагороджений медаллю «За визволення Маріуполя» та йому було присвоєно звання «підполковник поліції МВС ДНР».

Виконання вищевказаних дій надало можливість керівництву РФ вже у вересні 2022 року прийняти політичні рішення та закони, внаслідок яких було анексовано всю територію Донецької області шляхом її незаконного приєднання до РФ.

Таким чином, Токарев Володимир Олегович підозрюється у державній зраді, а саме діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, шляхом переходу на бік ворога в період збройного конфлікту, вчиненому в умовах воєнного стану, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України.

Крім того, 24.02.2022 Російською Федерацією здійснено повномасштабне військове вторгнення на територію України, у зв'язку із чим розпочато ведення агресивної війни проти України та захоплення її території, в тому числі Донецької області, більшу частину якої окуповано вже в 2022 році.

Відповідно до положень ч. 1 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 (в редакції від 07.05.2022, далі за текстом - Закон № 1207-VII), тимчасово окупована Російською Федерацією територія України (далі - тимчасово окупована територія) є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Тимчасова окупація Російською Федерацією територій України, визначених частиною першою статті 3 цього Закону, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для Російської Федерації жодних територіальних прав.

Тимчасово окупованою територією, відповідно до п. 7 ч. 1 ст. 1-1 Закону № 1207-VII, є частини території України, в межах яких збройні формування Російської Федерації та окупаційна адміністрація Російської Федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування

Російської Федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації Російської Федерації.

Положеннями п. 6 ч. 1 ст. 1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» №1207-VII визначено, що окупаційна адміністрація РФ – це сукупність державних органів і структур РФ, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних РФ самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Достовірно усвідомлюючи здійснення відкритої російської агресії, яка розпочалась 24.02.2022 повномасштабним російським військовим вторгненням на територію України, метою якого є повалення конституційного ладу, територіальної цілісності та захоплення території України та бажаючи їх настання, з метою переслідування своїх особистих інтересів, маючи умисел на заняття посади в незаконному правоохоронному органі, створеному окупаційною владою на тимчасово окупованій території, громадянин України Токарєв Володимир Олегович, після 12 січня 2023 року, перебуваючи на території Донецької області під російською окупацією, погодився на пропозицію окупаційної адміністрації держави-агресора та добровільно обійняв посаду старшого слідчого по особливо важливих справах слідчого відділу управління боротьби з організованою злочинністю, створеному на тимчасово окупованій території Донецької області та зареєстрованому на території РФ 12 січня 2023 року – Міністерстві внутрішніх справ по ДНР, який знаходиться за адресою: місто Донецьк, проспект Панфілова, 1.

Так, перебуваючи на вказаній посаді незаконного правоохоронного органу, створеного на тимчасово окупованій території Донецької області Токарєв В.О. сприяв окупаційній владі держави-агресора у анексії всієї території Донецької області та її незаконного приєднання до РФ.

Таким чином, Токарєв Володимир Олегович підозрюється у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні злочину, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

Слідчий у кримінальному провадженні –
Старший слідчий в ОВС 1-го відділення
слідчого відділу Управління СБ України
в Чернівецькій області

ГРИЗУНОВ
Геннадій Володимирович

ПОГОДЖЕНО

Прокурор відділу нагляду
за додержанням законів
регіональним органом безпеки
Чернівецької обласної прокуратури

ДАНИЛКО
Роман Степанович

«26» вересня 2024 року

Права підозрюваного:

Конституція України

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим дослідям.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочинів чи його припинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;
- 18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення у порядку, передбаченому ст.ст. 468-476 КПК України. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Про підозру мені повідомлено, письмове повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права і обов'язки вручені, права підозрюваного мені оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний: _____
« ___ » годин « ___ » хвилин « ___ » вересня 2024 року

Захисник: _____
« ___ » годин « ___ » хвилин « ___ » вересня 2024 року

Повідомлення про підозру вручив:

Слідчий у кримінальному провадженні –
Старший слідчий в ОВС 1-го відділення
слідчого відділу Управління СБ України
в Чернівецькій області

ГРИЗУНОВ
Геннадій Володимирович